

[Finansministeren.]

det bliver muligt, særlig af hensyn til rutebilerne, hurtigt at gennemføre forslaget her i folketinget.

Adolph Sørensen: Jeg vil sige til den højtærede finansminister, at jeg ikke synes, der i mine udtalelser kan lægges noget om, at jeg skulle have misforstået baggrunden for forslaget. Hvis det er tilfældet, må det enten være mig, der har udtrykt mig forkert, eller ministeren, der har opfattet mig forkert. Jeg vil endvidere sige, idet vi allerede har erklæret os villige til en hurtig og forhåbentlig frugtbar udvalgsbehandling, at hvis det, ministeren sagde, kan tages som et varsel om, at der forestår et forslag om at beskatte også de kategorier af motor-køretøjer, som den højtærede finansminister nævnte, herunder bl. a. knallerter, er vi fra mit partis side villige til at gå ind i en forhandling herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Retoft: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 633, fremsættelsen i tidenden sp. 966).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Normalt nedsætter man forskellige statsafgifter, når man mener, at staten kan undvære dele af provenuet. Det er dog ikke motiveringen for de her fore-

slåede afgiftsnedsættelser. Hvis dette var tilfældet, ville der vel være afgifter, som det var mere rigtigt at lempe end de egentlige forlystelsesafgifter. Men afgifter må nu engang tilpasses efter den bæreevne, de forskellige varer eller erhverv har, og bæreevnen hos biografefjerne er i det sidste par år stærkt svækket.

Det oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, at biografbesøgene fra 1955 til 1956 er dalet med 5 millioner til 49 millioner. Fra sagkyndigt hold oplyses, at denne nedgang fortsætter ret stærkt, således at man i år må forvente en yderligere nedgang på 7 millioner. Det vil sige, at biografbesøgene i de to år vil dale med ca. 22 pct., og man må sikkert befrygte en yderligere nedgang, når fjernsynet har overstået sine børnesygdomme — det viser erfaringerne fra andre lande. Samtidig har nye filmfremvisningsformer påført biografefjerne ret store udgifter.

Sidste år nedsatte man derfor også afgiften fra $\frac{5}{11}$ til $\frac{7}{17}$ af bruttoentréindtægten, og nu foreslås det, at den ene syttendedel kan tilbagebetales, således at den faktiske afgift bliver $\frac{6}{17}$ af entréindtægten. Det er et nedslag i afgiften i løbet af halvandet år fra 83 til 54 pct. En sådan lempelse må da være en god håndsrækning til det betrængte erhverv, særlig da det er meningen, at lempelsen denne gang udelukkende skal komme biografefjerne til gode. Af den grund er nedsættelsen også formuleret på den måde, at $\frac{1}{7}$ af afgiften tilbagebetales, mens den nuværende skala formelt bliver stående. Det betyder, at biografefjerne og ikke producenterne får det fulde udbytte af skattelettelsen, idet filmlejen beregnes procentvis af nettospilleindtægten. Om så udlejerne og producenterne i deres forhandlinger med biografefjerne vil anerkende den form, er jo et spørgsmål, men man har den i Norge, og det må i øvrigt være et spørgsmål mellem de to parter og lovgivningen uvedkommende.

Af de erlagte afgifter for fremvisning af danske film er der hidtil, formentlig af såvel